SIEWCA

ORGAN ZARZĄDU POZNAŃSKIEGO ODDZIAŁU STOWARZYSZENIA CHRZEŚCIJAŃSKO-NARODOWEGO NAUCZYCIELSTWA SZKÓŁ POWSZECHNYCH

ROK I POZNAŃ, PAŹDZIERNIK 1937 NR 1

SŁOWO WSTĘPNE

Zarząd Okręgowy Stowarzyszenia przystępuje do wydawania swego organu, pragnąc ożywić działalność poszczególnych Kół i członków Stowarzyszenia. Organ ten będzie informatorem w zakresie aktualnych zagadnień ideowych, nowych wydawnictw, pracy społecznej i zadań Stowarzyszenia. Zrozumiałą jest rzeczą, że organ dotyczyć będzie głównie naszego terenu. Ma być źródłem dyskusji i inicjatywy w pracy wychowawczo-oświatowej nauczyciela stowarzyszeniowca.

By zaś treść jego była zawsze żywa, interesująca i aktualna, zachęcamy gorąco Szan. Koleżeństwo do serdecznej współpracy i prosimy o nadsyłanie krótkich artykułów ideowych, recenzji i sprawozdań z ciekawszych książek, uwag z pracy wychowawczo-oświatowej z terenu itp.

Organ ma stać się trybuną dyskusji i artykułów ideowych a zarazem ma się przyczyniać do wskazywania dróg i środków w zakresie samowychowania nauczyciela twórczego, wyrobienia w nim wysokiego poczucia godności swego stanu oraz poczucia odpowiedzialnosci.

Przy pomocy organu Koła winny w dziedzinie naszych celów ideowych rozwinąć intensywną działalność, która pozwoli ugrunto-

wać to stanowisko społeczne, jakie z tytułu naszego zawodu słusznie nam należy.

Stwierdźmy szczerze i prawdziwie, że nauczyciela szkoły powszechnej w Polsce zepchnięto w ostatnich czasach na miejsce godności nauczycielskiej nieodpowiednie. Szczególnie boleśnie odczuwamy to w dzielnicy, w której dawniej nauczyciel otoczony był należnym mu szacunkiem. Na zepchnięcie nas w hierarchii społecznej na szary koniec złożyło się wiele przyczyn. Warto je przemyśleć i przedyskutować w swoim Kole, by znaleźć drogi ku poprawie.

Na niektóre tylko przyczyny pragniemy tu zwrócić uwagę. Jedną z nich, to angażowanie nauczycielstwa w robocie politycznej w partiach, nie wyrosłych z idei wyznawanych przez ogół społeczeństwa. A drugą przyczyną jest zupełne zubożenie nauczycielstwa — co dopełniło miary.

Dziś nam stowarzyszeniowcom przypada wielka rola zdobywania szacunku i walki o godność stanu nauczycielskiego. Piękne tradycje szkolnictwa polskiego czynią walkę tę nakazem chwili.

Pracę nad ugruntowaniem godności stanu nauczycielskiego rozpocznijmy od pracy nad samymi sobą przez dążenie do odrodzenia wewnętrznego i przez zrozumienie swojej wartości społecznej. Potem pozyskujmy cześć i poważanie dla nauczycielstwa przez ofiarną pracę w organizacjach wyrosłych z idei katolicko-narodowej, w tych organizacjach, które nie paczą charakterów okazją do wątpliwej kariery.

Podejmujmy chętną współpracę z organizacjami ideowo nam pokrewnymi (Akcja Katolicka, Kółka Rolnicze, Katolicki Związek Robotników Polskich). Zainteresujmy się nimi i nieśmy swą pomoc w zakresie oświaty. Szczególną opieką otoczmy organizacje grupujące młodzież pozaszkolną (K. S. M.).

Z PRZEMÓWIENIA PANA MINISTRA W. R. i O. P.

Z przemówienia radiowego Pana Ministra z okazji rozpoczęcia nowego roku szkolnego zasługują na specjalne podkreślenie uwagi o uświadamianiu w sobie tego, co nas łączy z innymi. Przez analizę własnych uczuć wynajdywać w sobie wartości wspólne wszystkim Polakom i na nich opierać pracę.

Pan Minister podkreślił, że Ministerstwu udało się uzyskać pod koniec roku zupełne uspokojenie po okresie przykrych zadrażnień, wynikłych ze sprzecznych prądów ideowych.

Nauczyciel może i powinien pielęgnować uczucia wspólne wszystkim Polakom. Praca winna toczyć się w atmosferze przyjaźni i spokoju, by wydać jak najwięcej pożytku.

Powyższe wskazania miały w Stowarzyszeniu zawsze pełne zrozumienie. Stowarzyszenie bowiem od początków swego istnienia opierało swą pracę na uczuciach wspólnych wszystkim Polakom — patriotyzm i katolicyzm.

Jedno zdanie z przemówienia Pana Ministra szczególnie winno nas zastanowić: Nie można liczyć na poprawę bytu nauczycieli!

MYŚLI

DO OMÓWIENIA I TEMATU „DOSKONALENIE I USZLACHETNIENIE DUSZY NAUCZYCIELA-WYCHOWAWCY W DUCHU CHRYSTUSA NAUCZYCIELA", PODANEGO W PLANIE PRACY

Problem wewnętrznego życia człowieka.

W życiu psychicznym człowieka istnieje dwoistość, rozłam, rozdźwięk, rozszczepienie.

Ujawnia się to: a) w naszej woli, bo „nie czynię dobrego, którego chcę, ale zło, którego nie chcę, to czynię" (św. Paweł), b) w naszej inteligencji, która dąży do ujawnienia prawdy, a równocześnie posługuje się „fałszywym świadectwem", c) w uczuciu, którego właściwym przedmiotem jest piękno, miłość, a równocześnie pała ono nienawiścią. Istnieje więc w nas pożądanie ideału

i brak energii w dążeniu do osiągnięcia ideału. d) Należy poznawać, pogłębiać i kształtować siebie, albowiem wieczystej tragice życia psychicznego przeciwdziałać może tylko kultura wewnętrzna, która musi być koniecznie opartą o odwieczne prawdy Boże i etykę chrześcijańską, zawartą w nauce Chrystusa Pana. Trzeba zcalić wewnętrznego człowieka, wyzwolić „bóstwo" w człowieku, uczynić go przez to „świadomą siebie osobowością", dążyć do autonomii wewnętrznej, do panowania nad sobą, do stania się tym, czym się właściwie jest, aby duch panował nad materią intelektualną, nad ciałem, ideał nad rzeczywistością, jaźń duchowa nad jaźnią materialną. „W dynamice życia psychicznego potrzeba równowagi, harmonii, aby człowiek mógł władać sobą, aby był jednym" (Jeleńska). e) Nasuwa się pytanie, co należy czynić i jak postępować, aby osięgnąć „pokój ducha", udoskonalić i uszlachetnić samego siebie dla podjęcia walki ze złem.

Jako lekturę do powyższych rozważań polecamy artykuł *Marii Winowskiej* pt. „Świadectwo życia" (czasopismo „*Kultura*" z dnia 18 lipca 1937 r. nr 29), poza tym książkę *Jeleńskiej* pt. Sztuka wychowania i dzieło *Foerstera* pt. Wychowanie i samowychowanie. *Dr K. Górski:* Wychowanie personalistyczne. *W. Majdański:* Giganci. *Ks. dr Jasiński:* Na przełomie myśli wychowawczej.

DNI KATOLICKIE W GNIEŹNIE

W sierpniu br. odbyły się w Gnieźnie „Dni Katolickie" dla nauczycieli. Udział w nich wzięli przeważnie członkowie Stowarzyszenia. Na „Dniach" uczestnicy zapoznali się z podstawami pedagogiki katolickiej oraz filozofii chrześcijańskiej. Omawiano również aktualne zagadnienia z dziedziny publicystyki katolickiej, etyki życia małżeńskiego i w. i. „Dni" spełniły w zupełności swoje zadanie, pogłębiając w uczestnikach ducha wiary oraz rozszerzając wiadomości nauki katolickiej. Na zakończenie odbyły się „Dni skupienia" pod kierownictwem ks. prof. Skazińskiego, znakomitego mówcy i „przyjaciela cechu nauczycielskiego". Uczestnicy wynieśli jak najlepsze wrażenie z „Dni", spędzonych w atmosferze pogodnej i harmonijnej. Oby przyszłoroczne „Dni" zgromadziły nas jeszcze więcej! (Za cały tydzień: 5,— zł za wszystko).

ŻYCIE ORGANIZACYJNE

WAŻNE UCHWAŁY

Na zebraniu Koła-Poznań uchwalono, po omówieniu projektu statutu Stowarzyszenia, domagać się wprowadzenia w nazwie naszej organizacji przymiotnika „katolickie".

Postanowiono zwrócić się do odpowiednich czynników w sprawie braków w pomieszczeniu dzieci w szkołach powszechnych w Poznaniu.

ZE ZJAZDU PREZESÓW STOWARZYSZENIA

Dnia 26 IX br. odbył się w Poznaniu zjazd Prezesów Kół Okręgu Poznańskiego. Obrady zagaił prezes Okręgu kol. Lorkiewicz. Wygłoszono dwa referaty:

1. O środkach propagandowych i pracy programowej na rok 1937/38 (wygłosił referent propagandowy kol. Strugarek).
2. O projekcie nowego statutu (wygłosił referent prawny kol. mgr Kujawski).

Niezwykle ożywiona dyskusja, prowadzona na bardzo wysokim poziomie, była dowodem pełnego zrozumienia omawianych problemów oraz znakiem żywotności i aktywności naszych Kół w terenie. Zaznaczyć wypada, że liczni mówcy dobitnie i zdecydowanie akcentowali serdeczne stanowisko Stowarzyszenia wobec katolicyzmu. Stanowisko to, zdaniem większości dyskutantów, winno odzwierciedlić się w nazwie Stowarzyszenia.

Na zjeździe powzięto szereg doniosłych rezolucji, tak w zakresie realizacji programu pracy, jak również wobec nowego projektu statutu.

Uczestnicy rozjeżdżali się z pełnym zadowoleniem, wyrażając uznanie dla intensywnej pracy Zarządu Okręgowego.

Z WYCIECZKI NA WILEŃSZCZYZNĘ

W roku bieżącym odbyła się z ramienia naszego Okręgu wycieczka pod doświadczonym kierownictwem kol. Śniegockiego. Trasa włóczęgi była bardzo urozmaicona: Troki, Wilno, Soplicowo, Pińsk, Brześć, Warszawa. Wrażeń i miłych wspomnień moc. Uczestnicy zachwyceni. Organizacja doskonała. Niezapomniane wrażenia wywarło nastrojowe ognisko nad Świtezią i nocna przechadzka nad jeziorem przy blaskach księżyca, albo eskapada na jeziorze trockim. Nastrój wśród turystów nadzwyczajny, życie serdeczne.

W przyszłym roku znów się spotkamy na nowej marszrucie. Radzimy założyć indywidualne konto wycieczkowe — wydatek (95,— zł) opłaci się sowicie.

NASZA BROSZURKA ORGANIZACYJNA

Nakładem Okręgu ukazała się broszurka organizacyjna pt. „Wczoraj i dziś Stowarzyszenia". Każdy z członków winien zaopatrzyć się w egzemplarze propagandowe, by wręczać je naszym sympatykom, ludziom obojętnym lub Kolegom „dzikim", wzgl. uprzedzonym do nas.

Broszurka winna być omówiona na zebraniach Kół oraz dyskutowana wśród członków. Propagujmy ją gorliwie. Wzmiankujmy o niej w prasie lokalnej. Dawajmy ją zwłaszcza młodszemu, niezorganizowanemu koleżeństwu.

Z WYDAWNICTW

Ukazała się książka W. Majdańskiego „*Giganci*“, cena 2,— zł. Przeczytać ją winien każdy stowarzyszeniowiec. Książka stanowi doskonałe źródło dla dyskusji w Kołach. Oczekujemy recenzji „Gigantów“. Książka ta bowiem nie może przejść bez echa wśród nauczycielstwa.

P. T. Koleżeństwu pracującemu na wsiach polecamy przeczytać broszurkę J. Młodowiejskiego pt. *Prawda o Wiciach* (Biblioteka Akcji Katolickiej, nr 43, cena 0,70 zł). — Autor bez osłonek, wymową faktów i przykładów wykazuje prawdziwe oblicze i działalność tej dziwnej organizacji. Dla tych, którzy się zetknęli z nią, broszurka może dać wiele wskazówek w postępowaniu.

Ukazała się niedawno niezwykle interesująca broszurka, którą winien przeczytać każdy stowarzyszeniowiec i niejedno z niej sobie dobrze zapamiętać, by móc innym opowiadać, mianowicie — Jamrozik: *Na bezdrożach.* O nielegalnej działalności Z. N. P. Cena 50 gr. Wydawn. N. I. A. K.

„MŁODY POLAK“ i „DZWONKI“

Nasze pisemka dla dzieci i młodzieży, mimo wielu niekiedy przeszkód, w licznych szkołach zyskują sobie coraz większe zastępy czytelników.

Obmyślajmy w swoim terenie środki propagandy nie tylko wśród dzieci ale zwłaszcza wśród rodziców.

Pomyślny rozwój naszych pisemek, by mogły jak najprędzej stać się tygodnikami, zależy od nas samych. Obojętność wobec nich to wielki grzech członkowski.

Wszelkie uwagi, spostrzeżenia, propozycje, projekty, zmiany dotyczące obu pisemek prosimy nadsyłać do Zarządu Okręgowego na ręce ref. prasowego kol. Spornego.

Z uznaniem podkreślić należy, że w tym roku administracja „Młodego Polaka” działa bardzo sprawnie.

Uwaga: Zachęcamy do współpracy w redagowaniu naszego organu Artykuły, uwagi, recenzje, wzmianki itd. należy przesyłać pod adresem Zarządu Okręgowego — Poznań, ul. Jasna 6/7 do dnia 15 każdego miesiąca.

Redaktor odp. St. Strugarek · Adres Redakcji: Poznań, ul. Jasna 6/7
Odbito w Rolniczej Drukarni i Księg. Nakładowej, Poznań, Sew. Mielżyńskiego 24